

РЕШЕНИЕ

№ 1205

гр. Бургас, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120202804 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на С. Н. Д., ЕГН: *****, с адрес: ***** против НП № 123/16.03.2021 г.г., издадено от началник сектор «ПП» при ОДМВР - Бургас, упълномощен със заповед № 8121з-493/01.09.2014 г., с което, за нарушение на чл. 7, ал.1 от Закона за българските лични документи, на основание чл. 81, ал. 2, т. 2 от Закона за българските лични документи, на жалбоподателя е наложено административно наказание «глоба», в размер на 30 лева.

С жалбата се моли за отмяна на НП, като се посочват доводи за неправилност и незаконосъобразност.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява. Не изразява становище. Не сочи доказателства. Не прави искане за разноски.

За ответника по жалбата - АНО, се явява представител. Молят НП, да бъде потвърдено. Правят искане за разноски.

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирана страна и с оглед липсата на доказателства, настоящият състав приема, че същата е в законоустановения срок против акт, подлежащ на обжалване пред РС.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона и представените по

делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.03.2021г. около 11:20 часа в гр. Бургас, ул. «Янко Комитов» № 34, административната сграда на сектор «ПП» при ОДМВР – Бургас, жалбоподателят посетил гише № 18, но при поискване, не представил СУМПС, като в декларация по чл.17, ал. 1 от ПИБДС написал, че е изгубил СУМПС № *****.

С оглед на така установената фактическа обстановка, бил съставен акт за административно нарушение от 08.03.2021 г., в който като нарушена, била посочена законовата разпоредба на чл. 7, ал. 1 ЗБЛД. Актът за нарушение бил подписан от актосъставителя и свидетел и предявен на жалбоподателя, който го подписал, без възражения.

Въз основа на съставения акт и след проверка на неговата законосъобразност, било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което, за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Закона за българските лични документи, на основание чл. 81, ал. 2, т. 2 от Закона за българските лични документи, на жалбоподателя е наложено административно наказание «глоба», в размер на 30 лева.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази разпоредбите на ЗБЛД и ЗАНН, намира жалбата за основателна, като съображенията за това са следните:

В обстоятелствената част на АУАН и НП е описано, че на 08.03.2021 г., около 11:20 часа в гр. Бургас, ул. «Янко Комитов» № 34, административната сграда на сектор «ПП» при ОДМВР – Бургас било установено, че жалбоподателят декларира за загубен на личен документ – СУМПС, с което не е положил необходимите грижи за опазване на личен документ и е допуснал същия да бъде загубен. Така описаното нарушение е квалифицирано в НП като такова по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. Спецификата на това нарушение предполага датата на извършването му да е именно тази на изгубване на документа, а не на декларирането на това обстоятелство в съответно компетентното подразделение на МВР /аргумент по чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД/. Очевидно е в случая, че 08.03.2021 г. не е датата на изгубване на

СУМПС от жалбоподателя, нито пък е загубена в сградата на РУ – МВР Бургас. При така изложените съображения съдът счита, че при квалифициране на нарушението като такова по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД, неправилно е била определена датата на извършването му, което по същността си се приравнява на липсата изобщо на такава. Неправилно определената дата на нарушението или липсата изобщо на такава, е нарушение, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, поради което е съществено и като крайна последица води до отмяна на наказателното постановление на формално основание. Липсата на дата на извършване на нарушението, препятства съда и относно преценката му за спазване давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както и относно въпроса за изтичането на абсолютната погасителна давност.

На следващо място, събраните по делото писмени и гласни доказателства дават основание на съда да приеме, че в случая липсва субективният елемент от състава на нарушението. От изложеното в жалбата, не се установява безспорно дали СУМПС на жалбоподателя е било изгубено или откраднато - факт, имащ значение за санкциониране на деянието. За да бъде наложена санкцията, предвидена в чл. 81, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД, следва действително да е налице виновно поведение от страна на извършителя, т. е. той съзнателно да не е опазил, да е изгубил, документа си за самоличност. В настоящия случай съдът намира, че административнонаказващият орган изобщо не е изследвал субективната страна на квалифицираното по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД административно нарушение. Съгласно чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо. Липсата на установена субективна страна на административно нарушение, води не само до липса на елемент от състава, а до липса на извършено нарушение, което да бъде санкционирано.

Не на последно място, от отразеното в АУАН и НП е видно, че жалбоподателят е наказан не за неизпълнение на законови задължения /да пази документа си за самоличност от загубване/, а за допустителство – за това, че е допуснал да бъде загубено СУМПС. Допустителството представлява винаги бездействие, знание за извършване на определено нарушение от друго лице и непредприемане на действия за неговото отстраняване. То се наказва само в случаите, предвидени в съответния закон

или указ, по аргумент от разпоредбата на чл. 10 от ЗАНН. След като посочената за нарушена разпоредба от ЗБЛД и тази, предвиждаща неговата санкция не съдържат състав на «допустителство», отговорността на виновното лице не може да се свърже с допускане извършването на нарушение от друго лице, с което административнонаказващият орган е нарушил закона.

С оглед изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна, а наказателното постановление като незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

По делото няма направено искане за разноси, от страна на жалбоподателя, поради което Съдът не дължи произнасяне и те остават както са направени от страните.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 123/16.03.2021 г., издадено от началник сектор «ПП» при ОДМВР - Бургас, упълномощен със заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. Против С. Н. Д., ЕГН: *****, с адрес: *****, с което, за нарушение на чл. 7, ал.1 от Закона за българските лични документи, на основание чл. 81, ал. 2, т. 2 от Закона за българските лични документи, на жалбоподателя е наложено административно наказание «глоба», в размер на 30 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____